

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 18.11.77 (P. 202280)

Pierwszeństwo _____

Zgłoszenie ogłoszono: 02.07.79

Opis patentowy opublikowano: 31.03.1983

Int. Cl.³ B60D 1/02
A01K 1/00

CZYTELNIA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórcy wynalazku: Damian Skóbel

Uprawniony z patentu: Biuro Studiów i Projektów Budownictwa
Rolniczego, Poznań (Polska)

Zaczep

1

Przedmiotem wynalazku jest zaczep w zastosowaniu zwłaszcza w stole paszowym do mechanicznego transportu i podawania karmy na poszczególne stanowiska krów.

Dotychczas znane i stosowane zaczepy stanowią elementy hakowe umożliwiające łączenie ciągnia napędowego z przedmiotem ciągnionym. W rozwiązaniach tych zarówno łączenie jak i rozłączanie układów dokonuje się w sposób ręczny.

Znane są również zaczepy działające na zasadzie zatrząsków. Zaczepy te umożliwiają sprzęganie i rozprzęganie za pomocą dźwigni sprężynowej lub impulsu elektrycznego.

Zaczep według wynalazku składa się z korpusu zaopatrzonego w główkę ze ścięciami pod kątem około 15°, z dwóch szczęk dostosowanych wewnętrznym profilem do kształtu główki korpusu oraz z zestawu usytuowanych na sworzniu dwóch kostek, które ustalają wzajemne położenie szczęk w stosunku do główki korpusu.

Korpus jest powiązany z układem ciągnionym, natomiast szczęki zamocowane uchylnie w obejmie — z układem ciągnącym. Zestaw usytuowanych na sworzniu dwóch kostek w zależności od poosiowego przemieszczenia zabezpiecza sprzężenie względnie rozprzężenie wymienionych układów. W przypadku sprzężenia kostki uniemożliwiają rozwarcie szczęk ustalając tym samym ich położenie w formie zaciśniętej na profilu główki korpusu.

Samoczynne rozłączenie układów następuje w momencie gdy na drodze przesuwu, kostki natrafiają na elementy oporowe w postaci na przykład zamontowanych kątowników, pod wpływem których ulegną poosiowemu przesunięciu w kierunku układu ciągnionego, powodując tym samym zwolnienie i rozwarcie szczęk. Powrót do poprzedniego

2

położenia, powodujący zaciśnięcie szczęk na główce korpusu zapewniają kostki walcowe dociskane sprężynami umieszczonymi w wybraniach korpusu.

W odniesieniu do dotychczasowego stanu techniki zaczep według wynalazku posiada zalety wyrażające się łatwością zaczepiania jak również wysokim stopniem zabezpieczenia przed awarią.

Zaletą są również właściwości samorozłączalne zaczepu.

Zaczep według wynalazku jest umieszczony między ciągnem a elementem ciągnionym. Zadaniem jego jest mechaniczne rozczepianie układów w przypadku gdy przesuwający się element ciągniony przekroczy określony punkt na swej drodze i nie zostanie wyłączony w inny sposób na przykład elektryczny.

Przykład wykonania jest na rysunku przedstawiającym zaczep w przekroju częściowym. Zaczep składa się z korpusu 1 zaopatrzonego w główkę ze ścięciami pod kątem około 15°, z dwóch szczęk 2 obejmujących główkę korpusu 1 oraz z zestawu dwóch kostek 3 usytuowanych na wspólnym sworzniu 4. Szczęki 2 zamocowane uchylnie w obejmie 5 są zabezpieczone przed rozwarciem za pomocą kostek 3 dociskanych kółkami walcowymi 6 usytuowanymi w wybraniach korpusu 1, w których znajdują się sprężyny 7. W miejscu gdzie ma nastąpić rozpięcie zaczepu są umieszczone elementy oporowe 8 z którymi w czasie ruchu zderzają się kostki 3 powodując ich poosiowe przemieszczenie na skutek ugięcia sprężyn 7. Cofające się w stosunku do całości zaczepu kostki 3 zwalniają końcówki szczęk 2. Siła ciągnąca zaczep powoduje rozchylenie szczęk 2 i ześlizgnięcie się ich z główki korpusu 1.

Zastrzeżenia patentowe

1. Zaczep, w zastosowaniu zwłaszcza w stole pasowym do mechanicznego transportu i podawania karmy na poszczególne stanowiska krów, **znamienny tym**, że składa się z korpusu (1) zaopatrzonego w główkę ze ścięciami pod kątem około 15° , którą obejmują dwie szczęki (2) zamocowane uchylnie w połączonej z elementem ciągnącym obejmie (5) oraz z zestawem umiejscowionych na

sworzniu (4) dwóch kostek (3), które ustalają wzajemne położenie szczęk (2) w stosunku do główki korpusu (1).

2. Zaczep według zastrz. 1, **znamienny tym**, że położenie kostek (3) powodujących sprzężenie lub rozprężanie układów jest ustalane za pomocą kołków walcowych (6) dociskanych sprężynami (7) umiejscowionymi w wybraniach korpusu (1), względnie elementów oporowych (8) jak na przykład kątowników zamocowanych na drodze przesuwu połączonych układów.

